

מלאכי

א ב ג

מלאכי פרק-א

א משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: **ב** אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו ליעקב נאם יהוה ואהב את יעקב: **ג** ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שממה ואת נחלתו לתנות מדבר: **ד** כי תאמר אדום רששנו ונשוב ונבנה חרבות פה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס וקראו להם גבול רשעה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: **ה** ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל: **ו** בן יכבד אב ועבד אדניו ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי אמר יהוה צבאות לכם הפהנים בוזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמי: **ז** מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: **ח** וכי תגשון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחלה אין רע הקריבהו נא לפחתך הירצה או הישא פניך אמר יהוה צבאות: **ט** ועתה חלו נא פני אל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה צבאות: **י** מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: **יא** כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות: **יב** ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: **יג** ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החולה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: **יד** וארויר נוכל ויש בעדרו זכר ונדר וזבח משחת לאדני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים:

מלאכי פרק-ב

א ועתה אליכם המצוה הזאת הפהנים: **ב** אם לא תשמעו ואם לא תשימו על לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אינכם שמים על לב: **ג** הנני גער לכם את הזרע וזריתי פֶּרֶשׁ על פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם וְנִשְׂא אֶתְכֶם אֵלָיו: **ד** וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי אמר יהוה צבאות: **ה** בריתי היתה אתו החיים והשלוש ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא: **ו** תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלוש ובמישור הלך אתי ורבים השיב מעון: **ז** כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא: **ח** ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתם ברית הלוי אמר יהוה צבאות: **ט** וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה: **י** הלוא אב אחד לכלנו הלוא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו: **יא** בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת אל נכר: **יב** יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות: **יג** וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מיִדְכֶם: **יד** ואמרתי על מה על כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעורֶיךָ אשר אָתָּה בְּגַדְתָּהּ בָּהּ וְהִיא חִבְרֶתְךָ וְאִשְׁתְּ בְרִיתְךָ: **טו** ולא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעורֶיךָ אל יבגד: **טז** כי שגא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו: **יז** הוגעתם יהוה בדברֶיכֶם ואמרתי בפה הוגענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט:

מלאכי פרק-ג

א הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: **ב** ומי מכלל את יום בואו ומי העמיד בהראותו כי הוא פֶּאֶשׁ מִצָּרָף וּכְבָרִית מְכַבְּסִים: **ג** וישב מצרף ומטהר כֶּסֶף וטהר את בני לוי וזקק אתם פֶּזֶהָב וְכֶסֶף וְהָיוּ לִיהוָה מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה: **ד** וערבה ליהוה מנחת וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות: **ה** וקרבתתי אליכם למשפט והייתי עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר יהוה צבאות: **ו** כי אני יהוה לא שניתתי ואתם בני יעקב לא כליתם: **ז** למימי

אֲבֹתֵיכֶם סָרְתֶם מִחֻקֵי וְלֹא שָׁמַרְתֶם שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת וְאָמַרְתֶם בְּמָה נָשׁוּב׃ **[ח]** הִיקָבַע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קִבְּעִים
אֹתִי וְאָמַרְתֶם בְּמָה קִבְּעֵנוּךְ הַמַּעֲשֶׂה וְהִתְרוּמָה׃ **[ט]** בְּמֵאֲרָה אַתֶּם נֹאֲרִים
וְאֹתִי אַתֶּם קִבְּעִים הַגּוֹי כָּלֹ׃ **[י]** הִבִּיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֶׂה אֶל בֵּית הָאוֹצָר
וְיִהי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחֻנוּנֵי נָא בְּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם
אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם וְהִרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דֵי׃ **[יא]** וְגַעַרְתִּי לָכֶם
בְּאֲכֹל וְלֹא יִשְׁחַת לָכֶם אֶת פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בִּשְׂדֵה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת׃ **[יב]** וְאֲשֶׁרוּ אֶתְכֶם כָּל הַגּוֹיִם כִּי תִהְיוּ אַתֶּם אַרְצָ חֶפֶץ אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת׃ **(פ) [יג]** חֲזֹקוּ עָלַי דְּבַרְיֶכֶם אָמַר יְהוָה וְאָמַרְתֶּם מַה נִּדְבַרְנוּ
עָלֶיךָ׃ **[יד]** אָמַרְתֶּם שׁוּא עֲבַד אֱלֹהִים וּמָה בָצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמֵרְתּוֹ וְכִי
הִלְכְנוּ קִדְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת׃ **[טו]** וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מֵאֲשֶׁרִים זָדִים גַּם
נִבְנוּ עֲשֵׂי רָשָׁעָה גַם בְּחֻנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלְטוּ׃ **[טז]** אִזּוּ נִדְבַרוּ יִרְאִי יְהוָה אִישׁ
אֶל רַעְהוּ וַיִּקְשֹׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכוֹרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי
שְׁמוֹ׃ **[יז]** וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה וְחִמְלָתִי
עֲלֵיהֶם כִּפְאֲשֶׁר יַחְמַל אִישׁ עַל בְּנוֹ הַעֲבֹד אֹתוֹ׃ **[יח]** וְשִׁבְתֶּם וִירְאִיתֶם בֵּין
צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃ **(פ) [יט]** כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא
בְּעַר פְּתִנּוֹר וְהָיוּ כָּל זָדִים וְכָל עֹשֶׂה רָשָׁעָה קֵשׁ וְלֹהֵט אַתֶּם הַיּוֹם הַבֹּא אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעֵנָף׃ **[כ]** וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שָׁמַי
שָׁמַשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ וַיִּצְאֶתֶם וּפְשָׁתֶם כְּעִגְלֵי מִרְבֵּק׃ **[כא]** וְעִסוּתֶם
רָשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֶפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת׃ **(פ) [כב]** זְכֹרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֵי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב עַל כָּל
יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃ **[כג]** הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנָי
בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ **[כד]** וְהִשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל
אָבוֹתֶם פֶּן אָבּוֹא וְהִכִּיתִי אֶת הָאָרֶץ חָרָם׃ **(פפפ)**